

Gløden og troen på de enkelte forfatters værker eksisterer i dag ofte kun hos små forlag, der ikke kan bære denne byrde alene. Et statsligt ansvar over for litteraturens skæbne er derfor nødvendigt og endnu en grund til, at denne nye lov om litteratur er så tiltrængt.

I diskussionerne, der har præget debatten om litteraturloven, har sammensætningen af det ny litteraturråd forståeligt nok været tungtvejende. Et råd, der skal arbejde så direkte med den skabende kunst, og som vil få så stor indflydelse på formidlingen af denne, kan naturligvis ikke kun sammensættes ud fra politiske krav om kvalitetslitteratur. Det skal også i særdeleshed afspejle de udøvende kunstnere, forfatterne, deres ideer og deres holdninger, deres inspiration. De er kernen.

Kreative beslutninger kræver kreative mennesker. Det er dem, vi skal læne os op ad i vores vurdering og i udviklingen af kvalitetslitteraturen. Vi vil derfor med hensyn til rådets sammensætning pege på nogle ændringer, og det vil vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Sluttelig vil vi påpege, at selv om tanken er stor, er midlerne beklageligvis små. Der er skåret betragteligt ned på finansieringen af hjælpen til den hårdt trængte litteratur fra Pixibogens første dage og til lovforslaget, som det ser ud i dag. Det skal dog ikke afholde os fra at hilse et så længe ventet lovforslag velkomment. Så må vi på sigt arbejde videre med justeringerne.

Lisbeth Arbøl (CD):

Som ordfører for CD vedrørende lov om litteratur skal jeg ud over at henholde mig til ministerens fremsættelsestale blot gøre nogle korte bemærkninger.

Følelse af centralisme eller ej – det kan man måske nok få, afhængig af hvor man befinder sig. Men jeg har nu lyst til at sige, at forfatterne skal altså også leve – med streg under leve – af, at deres bøger læses, og det er som regel ikke altid dem, der tjener de store penge eller procenter på, at deres bøger læses.

Selvfølgelig vil langt de fleste mene, at det i en mediebestemt verden med masser af bl.a. elektroniske input er af kulturel værdi at støtte kvalitetslitteraturprojekter på forskellig vis. Her er uddannelse og efteruddannelse af bl.a. oversættere, det vil jeg gerne lægge vægt på, et udmærket element. Det er også et udmærket element at koordinere offentlige og private initiativer på området.

CD vil opfordre til stor lydhørhed, når der indhentes forslag til rådets sagkyndige medlemmer, og desuden bør vi ved vurderingen af denne lovs formodede og forhåbentlig virkelig gode virkninger skele til, hvilken effekt Kulturfonden har haft med hensyn til intentioner som dem, dette lovforslag giver udtryk for.

Ole Donner (DF):

Jeg skal sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Vi mener, at litteraturen trives godt nok, som den gør. Vi mener, at det er en fuldstændig overflødig form for lovgivning, og at nedsætte et sådant råd, som skal bestemme, hvad der er kvalitet, og hvad der ikke er kvalitet, går vi absolut ikke ind for. I det hele taget er vi slet ikke med på, at der skal sidde sådan nogle og dele penge ud til forskellige ting.

Vi mener, at der er mange fonde og mange private, der er interesserede i at udgive bøger, som har et smalt publikum, og så holder vi også fast på, at hvis folk laver noget, der er godt, kan det også sælges.

I bemærkningerne til dette lovforslag står der noget om, at man skal yde tilskud, og så skal det være til kvalitet. Det er dog et fremskridt i forhold til, at der bare plejer at blive delt penge ud, så man kan få arbejdsro til at tænke. Her vil man gerne se nogle resultater, og det er dog positivt. Men vi kan ikke støtte lovforslaget.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige tak til alle ordførere.

Der var en del værdiladede ord. Der har også været ord, som dette lovforslag slet, slet ikke kan leve op til. Hvis dette land ikke har et større problem med centralisme end Litteraturrådet, lever vi såmænd nok lykkeligt.

Der har været mange store ord i april, men o.k.

Vi har besluttet os for, når vi snakker kulturpolitik, at have et Teaterråd, et Musikråd, et Museumsnævn, en Kunstfond, en Kulturfond – alt sammen steder, hvor folk, der er valgt for en kort årrække, med kvalitetssans kan diskutere disse områder. Det er fint nok.

Jeg tror ikke, nogen på de områder selv forestiller sig eller endstige er valgt til at skulle bestemme eller være centralistiske eller styre staten. De tider er for længst forbi. Både jerntæppet og Berlinmuren er faldet, og det er de såmænd også her til lands. Men jeg synes, det var nogle spændende indlæg.